

לספינה מחיצות^א אסור לטלטל בספינה רק בד' אמות^ד. ועיין בסי' שפ"ב ובסי' ת"ה סעיף ז'.

דף יח:

עין משפט א.

אה"ע סימן כא סעיף א

- א. צריך שהאדם יתרחק מאוד מאוד מהנשים^ה לפי שנפשו מחמדתן.
- ב. אסור לקרוץ בעיניו^ו, בידיו או ברגליו, או להביט ביופיה או לשחוק עם אחת מהעריות, וה"ה להקל ראש כנגדה או להריח בבשמים שעליה.
- ג. אסור להסתכל בנשים שעומדות על הכביסה, או^ז בכגדי צבעונים של אשה שמכירה אפי' אינם עליה, שמא יבוא להרהר בה.
- ד. היה בשוק^ח, מסלקה לצדדים או לאחוריו. ט ובפתח אשה זונה לא יעבור אפי' בריחוק ד' אמות. והמסתכל אפי' באצבע הקטנה של אשה ונתכוון להנות, כאילו הסתכל בערוה ממש.

- ג. מודדים העשרה טפחים מקרקעיתה הגם שיש כמה טפחים במים. מ"ב אות ט"ז.
- ד. כדין כרמלית, ובאופן זה שאין לה מחיצות מותר לטלטל ממנה לים, ומין הים לתוכה כדין מכרמלית לכרמלית. אך באין לה מחיצות עשרה אסור להוציא מן הבתים שבתוכה לספינה עצמה. מ"ב אות י"ז.
- ה. אע"פ שאמרו מיעוטן בעריות, מ"מ אם רגיל בחטא זה קשה לפרוש יותר משאר עבירות, כ"כ הב"ש.
- ו. אבות דר"נ ורמב"ם, ושבת ס"ב ע"ב.
- ז. ואסור להביט ביופיה. והר"י כתב שזה איסור תורה ולהרמב"ם האיסור מדרבנן, ובפנויה לכו"ע מדברי קבלה, אבל בהרהור אף בפנויה אסור מן התורה, כ"כ הב"ה.
- ז. גמ' בתרא כו' ע"ב, וע"א דף כ' ע"ב, ודוקא במכירה שע"ז מצויר לו איך נראית עם הבגדים הצבועים שהם יפים, ודוקא אם ראה אותה פעם אחת עם בגדים אלו.
- ח. גמ' ברכות ס"א ע"א, רץ ומסלקה לצדדים וגמ' קידושין פ"א ע"א. וגמ' שבת ס"ד ע"ב.
- ט. החשוד על אשה שהיא ערוה לו, מתרין בו שלא יעבור אף בפתח ביתה ואם יעבור ילקו אותו, מיבמות נ"ב ע"א.

א. ה. אסור לשמוע^י קול ערוה, או לראות שערה, והעושה כן מכין אותו מכת מרדות, ודברים אלו אסורים גם בחייבי לאוין.

עין משפט ב. או"ח סימן צ פעיף ח

ח. ט. אסור לעבור חוץ לבהכנ"ס בצד שהפתח פתוח בזמן שהצבור מתפללין אם אין רק בכנ"ס אחד בעיר, משום שנראה ככופר שאינו מתפלל עמהם^ב, ואם נושא משוי^ל או מניח תפילין או שיש פתח אחר לבהכנ"ס מותר.

עין משפט ג. או"ח סימן רלח פעיף א

א. א. צריך ליזהר בלימוד הלילה^מ יותר משל היום, והמבטלו עונשו מרובה.

יו"ד סימן רמו פעיף כד

ב. ד. ל.א. כל בית שאין דברי תורה נשמעין בו בלילה אש אוכלתו^ז.

י. ברכות כ"ד ע"א. ודוקא קול שירה, אבל דיבור מותר. אך לשאול בשלומה גרע טפי ואסור. כ"כ ח"מ וב"ש מהרשב"א, ודוקא קול ערוה אבל בפנויה או אשתו מותר, חוץ מבשעת התפילה, ובספר באר שבע אסר בין בבתולה בין באלמנה, והתיר רק בקול אשתו שלא בשעת התפילה, כ"כ הב"ה. ואם היא ארוסה אסורה, כ"כ הדגול מרבבה ממהר"י הלוי בתשובה.

כ. ברכות ח', ואפי' אם התפלל כבר, ועיין בברכות ס"א ע"א דאמר ר"י שם אחרי אשה ולא אחורי בכנ"ס בשעה שהצבור מתפללין.

ובשעה שהצבור מתפללין לאו דוקא ק"ש ושמונה עשרה אלא גם בפסוקי דזמרה יש להחמיר, כה"ח אות מ"ו.

ל. וה"ה הולך במרוצה כך היא בגמ' דף ח' ע"ב אך מר"ן השמיטו מכיון שהרי"ף והרמב"ם לא גרסו כן וע"כ יש להחמיר, כה"ח אות מ"ח.

ובמקום שהמנהג להתפלל ותיקין אפי' אין בכנ"ס אחר בעיר מותר לעבור שלא בשעת ותיקין דתולין שהוא כבר התפלל. שם אות מ"ט.

והרמ"א הוסיף או היה רוכב על בהמה שאז טרוד בשמירתה והשו"ע השמיטה כיון דהרי"ף והרמב"ם לא גרסו זה בגמ' וע"כ יש לחוש ולהחמיר. כה"ח אות נ'.

מ. עיין בכה"ח מאות א' עד אות ה' מש"כ בשם הזוהר ומדרשים אודות הלימוד בלילה ואחר חצות הלילה.

נ. מימרא דר"א בסנהדרין צ"ב ע"א.